

meer kon worden gevonden. STAEHELIN (5, Heft 3 p. 328) vermeldt de aankomst te Paramaribo in November 1815 van een Surinaamse catechismus in 500 exemplaren, waarvan geen enkel exemplaar schijnt te zijn overgebleven. Honderden handschriften en oude drukken (unica vaak) liggen op zolders en in kasten, ongecatalogiseerd en vergeten. Sommige handschriften zijn bijna onleesbaar geworden, uit de band gevallen, aangetast door vocht en insecten. Soms verpulverden de bladen in onze handen. Wij moesten ze achterlaten, verder laten vergaan, omdat niemand belangstelling ervoor heeft, omdat geen geld beschikbaar is om dit materiaal te conserveren. Hoeveel zal straks nog worden teruggevonden? Zullen deze handschriften dezelfde weg opgaan als die welke SCHUMANN op Bambey moest achterlaten en welke bij de heropening van deze zendingspost (een goed half jaar later) totaal vergaan bleken (5, Heft 3 p. 101).

Het is noodzakelijk dat al dit materiaal wordt gecentraliseerd en gecatalogiseerd. Zolang geen centraal archief verwezenlijkbaar is dienen toch tenminste de belangrijkste geschriften, en vooral ook die welke dreigen te vergaan, in fotocopies te worden geconserveerd. Zonder deze eerste voorzieningen wordt de studie van het oudere Surinaams onmogelijk en daarmee een uitgebreid studieterrain geblokkeerd. En dit nog wel terwijl iedere taalkundige *het grote belang van deze studie, niet in de laatste plaats voor de algemene taalwetenschap, volmondig zal erkennen*. Immers, de taalkundige is niet vaak in staat een creoliseringsproces (een botsing tussen Europese en niet-Europese talen) van zo nabij en uit zo'n overvloed van materiaal te bestuderen.

Centralisering en conservering van het oudere taal materiaal is echter nog maar een eerste stap. De teksten moeten ook bereikbaar worden gemaakt door verantwoorde uitgave. Tot nog toe zijn alleen enkele oudere Saramakkaanse teksten door SCHUCHARDT (6) uitgegeven. Andere belangrijke teksten heeft hij alleen daarom niet gepubliceerd omdat hij ze toen niet kon vinden. Deze en nog een uitgebreid materiaal buiten het Saramakkaanse dialectgebied wachten op uitgave. Zolang geen serie edities van oudere teksten is te verwezenlijken kan voorlopig, met onze huidige kennis van de oudere Surinaamse geschriften, een uitstekend gedocumenteerd bronnenboek voor het oudere Surinaams samengesteld worden. Dit kan dienen als voorlopige basis voor toekomstig onderzoek. Ook hiervoor is echter nodig dat de verschillende geschriften op één centrum bestudeerd en vergeleken kunnen worden. Naast de uitgave van taal-historische bronnen is de uit-